

“मीठे बच्चे- सधैं रातमा आफ्नो चार्ट राख , डायरी बनायौ भने डर हुन्छ , कतै घाटा नपरोस्।”

प्रश्न:- कल्प पहिलाका भाग्यशाली बच्चाहरूलाई बाबाको कुनचाहिँ कुरा तुरुन्तै टच हुन्छ?

उत्तर:- बाबाले हरेक दिन बच्चाहरूलाई यादका जुन युक्तिहरू बताउनु हुन्छ, त्यो भाग्यशाली बच्चाहरूलाई नै टच हुन्छ। त्यसलाई उनीहरूले तुरुन्तै व्यवहारमा ल्याउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! केही समय एकान्तमा बगैंचामा गएर बस। बाबासँग मीठा-मीठा कुराकानी गरेर, आफ्नो चार्ट राख्यौ भने उन्नति भइरहन्छ।

ओम् शान्ति। मिलेट्रीलाई पहिला पहिला सावधान गरिन्छ- अटेन्सन प्लीज। बाबा पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गरिरहन्छौ? बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो ज्ञान बाबाले यस समयमा नै दिन सक्नुहुन्छ। बाबाले नै पढाउनु हुन्छ। भगवानुवाच छ नि- मूल कुरा यो हो, भगवान को हुनुहुन्छ? कसले पढाउनुहुन्छ? यो कुरा पहिला बुझ्ने र निश्चय गर्नुपर्ने हुन्छ। फेरि अतीन्द्रिय सुखमा पनि रहने छ। आत्मालाई धेरै खुसी हुनुपर्छ। हामीलाई बेहदको बाबा मिलेको छ। बाबा एकै पटक आएर मिल्नुहुन्छ वर्षा दिन। केको वर्षा? विश्वको बाँदशाहीको वर्षा दिनुहुन्छ, ५ हजार वर्ष पहिला जस्तै। यो त पक्का निश्चय छ- बाबा आउनु भएको छ। फेरि सहज राजयोग सिकाउनु हुन्छ, सिकाउनु पर्ने हुन्छ। बच्चाहरूलाई केही सिकाउनु पर्दैन। आफै मुखबाट मम्मा-बाबा निस्किरहन्छ किनकि शब्द त सुन्छन् नि। उहाँ हुनुहुन्छ रुहानी बाबा। आत्मालाई आन्तरिक गुप्त नशा रहन्छ। आत्माले नै पढ्नु छ। परमपिता परमात्मा त ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ नै। उहाँले केही पढ्नुभएको छैन। उहाँमा ज्ञान छँदै छ, केको ज्ञान छ? यो पनि तिमी आत्माले जान्दछ। बाबामा सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। कसरी एक धर्मको स्थापना र अनेक धर्मको विनाश हुन्छ, यो सबै जान्नुहुन्छ त्यसैले उहाँलाई जानी-जाननहार भनिदिन्छन्। जानी-जाननहारको अर्थ के हो? यो कसैले पनि बिलकुलै बुझेका छैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यो स्लोगन पनि अवश्य लगाऊ, मनुष्य भएर यदि रचना र रचताको आदि-मध्य-अन्त्यको अवधि, पुनरावृत्तिलाई जान्दैन भने के भनिन्छ... यो पुनरावृत्ति शब्द पनि धेरै आवश्यक छ। करेक्सन त भइरहन्छ नि। गीताको भगवान को हुनुहुन्छ.... यो चित्र धेरै फस्टक्लास छ। सारा विश्वमा यो हो सबैभन्दा नम्बरवन भुल। परमपिता परमात्मालाई नचिनेको कारणले फेरि भनिदिन्छन् सबै भगवानका रूप हुन्। जसरी सानो बच्चासँग सोधिन्छ- तिमी कसको बच्चा हो? भन्छन्- फलानाको। फलाना कसको बच्चा? फलानाको। फेरि भनिदिन्छन्- ऊ मेरो बच्चा हो! त्यस्तै यिनीहरूले पनि भगवानलाई चिनेका छैनन् त्यसैले भनिदिन्छन्- म भगवान हुँ। यति पूजा पनि गर्छन् तर बुझ्दैनन्। गायन गर्छन्- ब्रह्माको रात अर्थात् ब्राह्मण ब्राह्मणीहरूको पनि रात हुनुपर्छ। यी सबै धारणा गर्नुपर्ने कुरा हुन्। यो धारणा उनीहरूलाई हुन्छ जो योगमा रहन्छन्। यादलाई नै बल भनिन्छ। ज्ञान त हो कमाइको स्रोत। यादद्वारा शक्ति मिल्छ जसबाट विकर्म विनाश हुन्छ। तिमीले बुद्धिको योग बाबासँग लगाउनु छ। यो ज्ञान बाबाले अहिले नै दिनुहुन्छ, फेरि कहिल्यै मिल्दैन। बाबाले सिवाय कसैले दिन सक्दैन। बाँकी सबै हुन् भक्ति मार्गका शास्त्र, कर्म काण्डका क्रियाहरू। त्यसलाई ज्ञान भनिदैन। आध्यात्मिक ज्ञान एक बाबासँग छ र उहाँले ब्राह्मणहरूलाई नै दिनुहुन्छ। अरू कसैसँग आध्यात्मिक ज्ञान छैन। दुनियाँमा कति धर्म, मठ, पन्थ छन्, कति मत छन्। बच्चाहरूलाई सम्झाउन कति मेहनत लाग्छ। कति तुफान आउँछन्। गायन पनि छ- नइयाँ मेरी पार लगाओ। सबैको नाउ त पार हुन सक्दैन। कुनै डुबि पनि हाल्छन्, कुनै तैरिन्छन्। २-३ वर्ष हुन्छ, कतिको थाहै हुँदैन। कुनै टुक्रा-टुक्रा हुन्छन्। कुनै त्यही खडा हुन्छन्, यसमा मेहनत धेरै छ। नक्कली योग पनि कति निस्किएका छन्। कति योग आश्रम छन्। रुहानी योग आश्रम कुनै हुन सक्दैन। बाबाले नै आएर आत्माहरूलाई रुहानी योग सिकाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो त धेरै सहज योग हो। यो जस्तो सहज केही पनि छैन। आत्माले नै शरीरमा आएर पार्ट खेल्छ। बढीमा ८४ जन्म हुन्छ, बाँकी त कम-कम हुँदै जान्छन्। यी कुरा पनि तिमी बच्चाहरू मध्ये कसै-कसैको बुद्धिमा छ। बुद्धिमा धारणा बढी मुश्किलले हुन्छ। पहिलो कुरा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- जहाँ गएर पनि पहिला पहिला बाबाको परिचय देऊ। बाबाको परिचय कसरी दिने, यसको लागि युक्ति रचिन्छ। त्यो जब निश्चय हुन्छ तब सम्झिन्छन्- बाबा त सत्य हुनुहुन्छ। अवश्य बाबाले सत्य कुरा नै बताउनु हुन्छ। यसमा संशय ल्याउनु हुँदैन।

यादमा नै मेहनत छ, यसमा मायाले विघ्न पाछै। घरी-घरी याद भुलाइदिन्छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- चार्ट लेख। तब बाबाले पनि देख्नुहुन्छ- कसले कति याद गर्छ। एक चौथाइले पनि चार्ट राख्दैनन्। कोही भन्छन्- म त सारा दिन यादमा रहन्छु। बाबा भन्नुहुन्छ- यो त धेरै मुश्किल छ। सारा दिन-रात त बाँधेलीहरू जसले पिटाइ खाइरहन्छन् उनीहरू यादमा रहन्छन्, शिवबाबा कहिले यी सम्बन्धीबाट म छुट्छु? आत्माले पुकार्छ- बाबा म बन्धनबाट कसरी छुट्टुं! यदि कोही धेरै यादमा रहन्छ भने बाबालाई चार्ट पठाओस्। निर्देशन मिल्छ- सधैं रातमा आफ्नो चार्ट लेख, डायरी राख। डायरी राख्नाले डर हुन्छ, मलाई घाटा नपरोस्। बाबाले हेर्नुभयो भने के भन्नुहुन्छ- यति प्यारो बाबालाई यति समय मात्र याद गर्छौं! लौकिक पितालाई, स्त्रीलाई तिमीले याद गर्छौं, मलाई एकछिन पनि याद गर्दैनौं? चार्ट लेख्यौं भने आफैं लाज लाग्छ। यस हालतमा मैले पद पाउन सकिदैन, त्यसैले बाबाले चार्टमा जोड दिइरहनु भएको छ। बाबालाई र ८४ को चक्रलाई याद गर्यौं भने फेरि चक्रवर्ती राजा बन्छौं। आफू समान बनायौं भने प्रजामाथि राज्य गर्नेछौं। यो हो नै राजयोग- नरबाट नारायण बन्ने। लक्ष्य-उद्देश्य यो हो। जसरी आत्मालाई देखिँदैन, जानिन्छ। यसमा आत्मा छ, यो पनि जानिन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणको अवश्य राजधानी हुन्छ। यिनीहरूले सबैभन्दा धेरै मेहनत गरेका छन् तब छात्रवृत्ति पाएका हुन्। अवश्य यिनीहरूका धेरै प्रजा हुनुपर्छ। उच्च भन्दा उच्च पद पाएका छन्, अवश्य योग लगाएका हुनुपर्छ तब सम्मान सहित पास भए। यो पनि कारण निकाल्नुपर्छ, मेरो योग किन लाग्दैन? धन्दा आदिको झन्झटमा बुद्धि धेरै जान्छ। त्यसबाट समय निकालेर यसतर्फ धेरै ध्यान दिनुपर्छ। केही समय निकालेर बगैंचामा एकान्तमा बस्नुपर्छ। स्त्रीहरू त जान सक्दैनन्। उनीहरूले त घर सम्हाल्नुपर्छ। पुरुषहरूलाई सहज छ। कल्प पहिलाका जो भाग्यशाली छन् उनीहरूलाई नै यो टच हुन्छ। पढाइ त धेरै राम्रो छ। बाँकी हरेकको बुद्धि आफ्नो छ। जसरी भए पनि बाबाबाट वर्सा लिनु छ। बाबा सबै डाइरेक्सन दिनुहुन्छ। गर्न त बच्चाहरूले नै छ। बाबा डाइरेक्सन दिनुहुन्छ सबैको लागि। एक-एक व्यक्तिगत रूपमा आएर पनि कसैले सोध्छ भने सल्लाह दिन सक्नुहुन्छ। तीर्थमा अग्ला-अग्ला पहाडमा जान्छन् भने पण्डाहरूले सावधान गरिरहन्छन्। धेरै मुश्किलले जान्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई त बाबाले धेरै सहज युक्ति बताउनु हुन्छ। बाबालाई याद गर्नु छ। शरीरको भान खतम गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। बाबा आएर ज्ञान दिएर जानुहुन्छ। आत्मा जस्तो तीव्र अरु केही हुन सक्दैन। उनीहरूले चन्द्रमा आदितर्फ जानमा समय कति व्यर्थ गुमाउँछन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। यो विज्ञानको कलाले पनि विनाशमा मर्दत गर्छ। त्यो हो साइन्स, तिमी हो साइलेन्स। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु, यो हो डेड साइलेन्स। म आत्मा शरीरबाट अलग हुँ। यो शरीर पुरानो जुता हो। सर्प, कछुवाको उदाहरण पनि तिमी लागि हो। तिमीले नै कीराजस्ता मनुष्यलाई भूँ-भूँ गरेर मनुष्यबाट देवता बनाउँछौं। विषय सागरबाट क्षीर सागरमा लिएर जानु तिमी काम हो। संन्यासीहरूलाई यो यज्ञ तप आदि केही पनि गर्नु पर्दैन। भक्ति र ज्ञान हो नै गृहस्थीहरूको लागि। उनीहरूलाई त सत्ययुगमा आउनु नै छैन। उनीहरूले के जान्नु, यी कुरालाई। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ यस निवृत्ति मार्गको। जसले पूरै ८४ जन्म लिएका छन्- उनीहरू नै ड्रामा अनुसार आइरहन्छन्। उनीहरूमा पनि नम्बरवार निस्किरहन्छन्। माया धेरै प्रबल छ। आँखा धेरै विकारी छन्। ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेपछि आँखा शुद्ध बन्छन् फेरि आधाकल्प कहिल्यै विकारी बन्दैनन्। यी धेरै धोकेबाज छन्। तिमीले जति बाबालाई याद गर्छौं त्यति कर्मेन्द्रिय शीतल हुन्छन्। फेरि २१ जन्म कर्मेन्द्रियलाई चञ्चलतामा आउनु छैन। त्यहाँ कर्मेन्द्रियमा चञ्चलता हुँदैन। सबै कर्मेन्द्रिय शान्त सतोगुणी रहन्छन्। देह अभिमानपछि नै सबै शैतानी स्वभाव आउँछन्। बाबाले तिमीलाई देही-अभिमानि बनाउनु हुन्छ। आधाकल्पको लागि तिमीलाई वर्सा मिल्छ। जति जसले मेहनत गर्छ, त्यति उसले उच्च पद पाउँछ। मेहनत गर्नु छ- देही-अभिमानि बन्ने, फेरि कर्मेन्द्रियले धोका दिँदैनन्। अन्त्यसम्म युद्ध चलिरहन्छ। जब कर्मातीत अवस्था पाउँछौं तब त्यो लडाईं पनि सुरु हुन्छ। दिन प्रतिदिन प्रत्यक्षता हुँदै जान्छ, मृत्युसँग डराउँछन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- यो ज्ञान सबैको लागि हो। केवल बाबाको परिचय दिनु छ। हामी आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हौं। सबैले एक बाबालाई याद गर्छन्। हुन त कोही प्रकृतिलाई मान्नेहरू छन्। तर परमात्मा त हुनुहुन्छ नि। उहाँलाई याद गर्छन् मुक्ति जीवनमुक्तिको लागि। मोक्ष त हुँदैन। विश्वको इतिहास भूगोल दोहोरिनु छ। बुद्धिले पनि भन्छ- जब सत्ययुग थियो तब एउटै भारतखण्ड थियो। मनुष्यले त केही पनि जानेका छैनन्। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो नि। लाखौं वर्षको कुरा हुन सक्दैन। लाखौं वर्ष हुन्थ्यो भने कति धेरै संख्या हुन्थ्यो। बाबा भन्नुहुन्छ- अब कलियुग पूरा भएर सत्ययुगको स्थापना भइरहेको छ। उनीहरूले सम्झन्छन्- कलियुग त अहिले बच्चा छ, यति हजार वर्षको आयु हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ, यो कल्प हो नै ५ हजार वर्षको। यहाँ नै यो स्थापना भइरहेको छ। दुनियाँ अब स्वर्ग बनिरहेको छ। अहिले हामीले श्रीमत अनुसार यो राज्य

स्थापना गरिरहेको छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- अब म एकलाई याद गर। पहिला पहिला शब्द नै यही भन। जबसम्म बाबाको निश्चय हुँदैन तबसम्म प्रश्न सोधिरहन्छन्। फेरि कुनै कुराको उत्तर मिलेन भने सम्झन्छन्- यसले केही जान्दैन, फेरि पनि भन्छ- भगवानले हामीलाई पठाउनु हुन्छ। त्यसैले सबैभन्दा पहिला त एउटै कुरामा टिक। पहिला बाबाको परिचय निश्चय गरुन्- वास्तवमा सबै आत्माहरूका बाबा एउटै हुनुहुन्छ र उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ। उहाँ संगममा नै आउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म युगे-युगे होइन, कल्पको संगमयुगमा आउँछु। म हुँ नै नयाँ सृष्टिको रचयिता। त्यसैले बीचमा कसरी आऊँ? म आउँछु नै पुरानो र नयाँको बीचमा। यसलाई पुरुषोत्तम संगमयुग भनिन्छ। तिमी पुरुषोत्तम पनि यहाँ बन्छौ। लक्ष्मी-नारायण सबैभन्दा पुरुषोत्तम हुन्। लक्ष्म-उद्देश्य कति सहज छ। सबैलाई भन- यो स्थापना भइरहेको छ। बाबाले भन्नुभएको छ- पुरुषोत्तम शब्द अवश्य राख किनकि यहाँ तिमी कनिष्ठबाट पुरुषोत्तम बन्छौ। यस्ता यस्ता मुख्य कुरा भल्नु हुँदैन। साथै सम्बत पनि अवश्य लेख्नुपर्छ। यहाँ तिम्रो पहिलादेखि नै राजाई सुरु हुन्छ, अरूको राजाई पहिलादेखि हुँदैन। उनीहरूको त धर्म स्थापक आउँछन्, त्यसपछि धर्म वृद्धि हुन्छ। करोडौं बनेपछि राजाई चल्छ। तिम्रो त सुरुदेखि सत्ययुगमा राजाई हुन्छ। यो कसैको पनि बुद्धिमा आउँदैन- सत्ययुगमा यति राजाई कहाँबाट आयो? कलियुग अन्त्यमा यति धेरै धर्म छन्, फेरि सत्ययुगमा एक धर्म, एक राज्य कसरी भयो? कति हीरा जुहारतका महल हुन्छन्। विश्व यस्तो थियो जसलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो। ५ हजार वर्षको कुरा हो। लाखौं वर्षको हिसाब कहाँबाट आयो। मनुष्य कति अलमलिएका छन्। अब उनीहरूलाई कसले सम्झाओस्। उनीहरूले कहाँ सम्झन्छन् र- हामी आसुरी राज्यमा छौं। देवताहरूको त महिमा छ सर्वगुण सम्पन्न... उनीहरूमा ५ विकार हुँदैन किनकि देही-अभिमानो हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मुख्य कुरा हो यादको। ८४ जन्म लिँदै लिँदै तिमी पतित बनेका छौ, अब फेरि पवित्र बन्नु छ। यो झामाको चक्र हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ज्ञानद्वारा तेस्रो नेत्रलाई धारण गरेर आफ्नो धोखेबाज आँखालाई पवित्र बनाउनु छ। यादद्वारा नै कर्मेन्द्रियहरू शीतल, सतोगुणी बन्छन् त्यसैले यही मेहनत गर्नु छ।

२) धन्दा आदिबाट समय निकालेर एकान्तमा गएर यादमा बस्नु छ। मेरो योग किन लाग्दैन त्यसको कारणलाई खोज्नु पर्छ। आफ्नो चार्ट अवश्य राख्नु पर्छ।

वरदान:- निर्णय शक्ति र कन्ट्रोलिंग शक्ति द्वारा सदा सफलतामूर्त भव
कुनै पनि लौकिक वा अलौकिक कार्यमा सफलता प्राप्त गर्नको लागि विशेष कन्ट्रोलिंग शक्ति र निर्णय शक्ति आवश्यक हुन्छ किनकि जब कुनै पनि आत्मा तिम्रो सम्पर्कमा आउँछ, पहिला जज गर्नु पर्ने हुन्छ- यसलाई कुन चीजको आवश्यकता छ, अवस्थाद्वारा चिनेर उसको चाहना अनुसार उसलाई तृप्त गर्नु र स्वयंको कन्ट्रोलिंग पावरद्वारा अरूमा आफ्नो अचल स्थितिको प्रभाव पार्नु- यिनै दुई शक्तिले सेवाको क्षेत्रमा सफलतामूर्त बनाइदिन्छ।

स्लोगन:- सर्व शक्तिमानलाई साथी बनायौ भने माया पेपर टाड्गर बन्छ।